

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1987	ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 826

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 10563 (1)

Επαναχαθορισμός των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας και καθορισμός, για πρώτη φορά, του παλιού αιγιαλού στη θέση «Τοπόλιανη» Λιτοχώρου Πιερίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 1 και 7 του ΑΝ 2344/1940 «περί αιγιαλού και παραλίας», όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις: α) του άρθρου 13 του Ν. 1078/1980 και β) του άρθρου 23 του Ν. 1337/1983.

2. Τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 1 του Κεφαλαίου Β' της Ο. 208/181/26.4.1982 (ΦΕΚ 214/Β/26.4.1982 κοινής απόφασης των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Οικονομικών «περί Αναμόρφωσης Συλλογικών Οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 4 της παραγρ. 1 του Ν. 3200/1955 (Φ.Ε.Κ. 97/Α'/1955 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως», σε συνδυασμό με τις διατάξεις του από 26.6.1955 Β. Δ/τος, «περί εξαιρέσεως από της κατά το άρθρο 1 παράγρ. 1 του Ν. 3200/55 αρμοδιότητας των Νομαρχών, αντικειμένων τινών αρμοδιότητας του Υπουργού Οικονομικών», του Β.Δ. 704/1970 και του άρθρου 1 παράγρ. 5 του Π.Δ. 71/25.2.84, σχετικά με τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Οικονομικών στους Νομάρχες και στις περιφερειακές αρχές διανομαρχιακού επιπέδου.

4. Την αριθ. Ν. 7515/2706/19.9.1966 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 154/Δ'/24.9.1966) με την οποία καθορίσθηκε αιγιαλός σε τμήμα της παραπάνω περιοχής.

5. Την αριθ. 19629/30.7.1971 απόφασή μας (Φ.Ε.Κ. 194/Δ'/23.8.71) «περί καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας στην παραπάνω περιοχή.

6. Την από 26.5.19987 έκθεση της «Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και παραλίας», και η προέβη στον επαναχαθορισμό των ορίων του αιγαιαλού και της παραλίας και στον καθορισμό, για πρώτη φορά, των ορίων του παλιού αιγιαλού στην περιοχή «Τοπόλιανη» Λιτοχώρου Πιερίας και το από 28.1.1987 τοπογραφικό και υψομετρικό διάγραμμα, σε κλίμακα 1:1.000 σε δύο τεμάχια, του Αγρονόμου - Τοπογράφου Μηχανικού Ηλία Σ. Ελευθεροχωρινού, που θεωρήθηκε την 13.4.1987 από τη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Πιερίας και συνοδεύει την έκθεση της προαναφερόμενης Επιτροπής.

7. Τη σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, που διατυπώθηκε στο αριθ. 187.2/287/17.7.1987 έγγραφό του, αποφασίζουμε:

1) Ακυρώνουμε τις παραπάνω α) αριθ. Ν. 7515/2706/19.6.1966 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και β) αριθ. 19629/30.7.1971 απόφασή μας.

2) Επικυρώνουμε την από 26.5.1987 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και παραλίας, καθώς και το από 28.1.1987 τοπογραφικό διάγραμμα που τη συνοδεύει, το οποίο συντάχθηκε από τον Αγρονόμο - Τοπογράφο Μηχανικό Ηλία Σ. Ελευθεροχωρινό σε δύο τεμάχια με κλίμακα 1:1000 και θεωρήθηκε στις 13.4.1987 από τη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Πιερίας και επί των οποίων η πιο πάνω Επιτροπή, με κόκκινη πολυγωνική γραμμή επαναχαθόρισε τα όρια του αιγιαλού, με κίτρινη πολυγωνική γραμμή επαναχαθόρισε τα όρια της παραλίας και με κυανή πολυγωνική γραμμή καθόρισε, για πρώτη φορά την οριογραμμή του παλιού αιγιαλού στη θέση «Τοπόλιανη» Λιτοχώρου.

Η παρούσα απόφαση μαζί με την έκθεση και το διάγραμμα που προαναφέραμε να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 1078/1983.

Κατερίνη, 18 Αυγούστου 1987

Ο Νομάρχης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ
(Άρθρο 74 Π.Δ. 636/1977)

Για τον επαναχαθορισμό των ορίων του αιγιαλού - παραλίας και τον καθορισμό το πρώτον των ορίων του παλιού αιγιαλού, στη θέση Τοπόλιανη Λιτοχώρου Πιερίας.

Κατερίνη, σήμερα την 26 Μαΐου 1987, ημέρα Τρίτη, οι υπογεγραμμένοι:

1) Ίρις Σεργίου, Οικονομικός Έφορος Κατερίνης, ως Πρόεδρος.

2) Χρήστος Γεωργανόπουλος, Δ/ντής Δ/νσεως Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Πιερίας, ως μέλος.

3) Νικόλαος Κυπριαδάκης, νόμιμος αναπληρωτής του Κεντρικού Λιμενάρχη Θεσσαλονίκης ως μέλος, αποτελούντες την Επιτροπή καθορισμού των ορίων του αιγιαλού-παραλίας, δυνάμει του άρθρ. 74 του Π.Δ. 636/77 και της αριθ. 485/13.1.1987 αποφάσεως του Νομάρχη Πιε-

ρίας (παράγρ. 1 άρθρο 63 του Π.Δ. 636/77), η οποία συγκλήθηκε με την αριθ. 6502/20.5.1987 πρόσκληση της Προέδρου της, μεταβήκαμε επί τόπου στη θέση «Τοπόλιανη» Λιτοχώρου την 26 Μαΐου 1987, και αφού λάβαμε υπόψη:

1) Τις διατάξεις του Α.Ν. 1540/1938, όπως τροποποιήθηκαν από τον Α.Ν. 2344/1940, τον Α.Ν. 263/1968 και το άρθρο 20 του Ν. 719/1977, καθώς και τη σχετική Διοικητική και Δικαστική Νομολογία.

2) Το με αριθ. 187.2/237/14.5.1985 έγγραφο του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Δ/νση Α2 Τμήμα ΙΥβ) περί επαναχαθορισμού αιγιαλού παραλίας στη θέση «Τοπόλιανη» Δήμου Λιτοχώρου Ν. Πιερίας, το οποίο εστάλη στην Οικονομική Εφορία Κατερίνης, σε απάντηση του αριθ. 4571/22.4.1985 εγγράφου της.

3) Το αριθ. 0090/2.2.1987 έγγραφο της Εθνικής Κτηματικής Τράπεζας της Ελλάδος (Υποκατάστημα Κατερίνης),με το οποίο ζητείται ο επαναχαθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας και ο καθορισμός του παλιού αιγιαλού στην παραπάνω περιοχή.

4) Το τοπογραφικό και υψομετρικό διάγραμμα που συντάχθηκε την 28.1.1987 σε δύο τεμάχια από τον διπλωματούχο Αγρονόμο - Τοπογράφο Μηχανικό Ηλία Σ. Ελευθεροχωρινό, με κλίμακα 1:1000, ελέγχθηκε από τον διπλωματούχο Αγρονόμο-Τοπογράφο Μηχανικό της Δ.Τ.Υ.Ν. Πιερίας Γρηγόριο Πάτσα την 13.4.1987 και θεωρήθηκε την ίδια ημέρα από τον αναπληρωτή του Δ/ντή της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Πιερίας Γεώργιο Τσακμαλή, όπως ορίζει το άρθρο 20 του Ν. 719/77.

5) Την από 30.6.1966 έκθεση της αρμόδιας κατά το Νόμο Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού, σε τμήμα της παραπάνω περιοχής, και την αριθ. Ν. 7515/2706/19.9.1966 επικυρωτική απόφαση της Δ/νσης Φορολογίας του Υπουργείου Οικονομικών, που δημοσιεύθηκε στο αριθ. 154 Φ.Ε.Κ. Δ'/24.9.1966, καθώς και την από 2.6.1970 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας Ν. Πιερίας (παράγρ. 2 του άρθρου 5 του Α.Ν. 263/1968) στην παραπάνω περιοχή και την αριθ. 19629/30.7.1971 επικυρωτική απόφαση Νομάρχη Πιερίας, που δημοσιεύθηκε στο αριθ. 194 Φ.Ε.Κ. Δ'/23.8.1971.

6) Τους εκατέρωθεν καθορισμούς αιγιαλών.

α) Λεπτοκαρυάς (Φ.Ε.Κ. 477/Δ'/24.9.1985) και

β) «Πλάκας» Λιτοχώρου, με την αριθ. 187.2/292/85/12.6.85 σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. και τις επί τόπου υποδείξεις του Γ.Ε.Ν.

7) Τη σχηματισθείσα αντίληψη από την αυτοψία την οποία διενεργήσαμε σήμερα, για το, πλάτος της βρεχόμενης ζώνης της ξηράς και τα λοιπά συναφή στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία διαπιστώσαμε ότι η σημερινή υφομετρική κατάσταση είναι τελείως διάφορος από αυτήν που απεικονίζεται στα διαγράμματα που συνοδεύουν τους προηγούμενους καθορισμούς, και ως εκ τούτου υπάρχει αναγκαιότητα επαναχαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας και καθορισμού ορίων παλιού αιγιαλού και ακύρωσης των προηγουμένων σχετικών αποφάσεων καθορισμού.

8) Μετά τα πιο πάνω καθορίζουμε:

α) Την οριογραμμή του αιγιαλού με κόκκινη πολυγωνική γραμμή, με κορυφές 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28.

β) την οριογραμμή της παραλίας με κίτρινη πολυγωνική γραμμή με κορυφές 1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9' 10', 11', 12', 13', 14', 15', 16', 17', 18', 19', 20', 21', 22', 23', 24'-25', 26', 27', 28', που βρίσκεται σε σταθερή απόσταση 10 μέτρων από την οριογραμμή του αιγιαλού, επειδή δεν εξυπηρετούνται οι σκοποί της παραγρ. 1 του άρθρου 7 του Α.Ν. 2344/1940 και

γ) καθορίζουμε με κυανή πολυγωνική γραμμή με κορυφές 1'', 2'', 3'', 3, 4, 4'', 6, ορ. 103 - 104 - 105 - 106 - 107'', 111 όρ 112, 7'', 8'', 9'', 10'', 11'' - ορ119, ορ. 120, ορ 121, ορ. 122, ορ. 123, ορ. 124, ορ. 125, ορ. 126, ορ. 127, ορ. 128, ορ. 129, ορ. 130, ορ. 131, ορ. 132, ορ. 133, ορ. 134, ορ. 135, 13'', 14'',. την αμιγή αμμώδη έκταση του τεμαχίου 29 της αποτύπωσης 1929-31 ως παλιό αιγιαλό.

Όλες οι παραπάνω κορυφές εξασφαλίζονται από σταθερά σημεία, όπως φαίνεται στο τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει το πρακτικό αυτό.

9) Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, τόσο από την σημερινή αυτοψία, όσο και από την εφαρμογή της αποτύπωσης των ετών 1929-31 και αεροφωτογραφιών λήψεως ετών 1945 και 1960, που μεταφέρθηκαν στο τοπογραφικό διάγραμμα του παρόντος αιγιαλού, φαίνεται ότι στην συνέχεια του παλιού αιγιαλού βρίσκονται τεράστιες ελώδεις και βαλτώδεις εκτάσεις επί των οποίων ανεγέρθηκαν μόνιμα κτίσματα περιφράξεις - περιτοιχήσεις και επιχώσεις. Οι εκτάσεις αυτές, σύμφωνα με το Β.Δ. 18/30.11.1833 ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο. Επίσης διαπιστώθηκε η ύπαρξη μονίμων κτισμάτων περιτοιχήσεων περιφράξεων επιχωματώσεων (μπαζωμάτων) - καλλιεργειών μέσα στην αμμώδη έκταση που χαρακτηρίστηκε παλιός αιγιαλός. Για τις παραπάνω περιπτώσεις απαιτείται έρευνα του ιδιοκτησιακού, που δεν έγινε από την Επιτροπή.

Η Επιτροπή

Η Πρόεδρος | Τα μέλη

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΑΣ
ΤΟΠΟΛΙΑΝΗΣ, ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ
κλίμαξ 1:1000
ισοδιάσταση ανά 0,50 μ.

40°15' 1°15'

1) Τό παρόν τοπογραφικό διάγραμμα συνοδεύει την από 26-5-1987 έκθεση της επιτροπής καθορισμού των ορίων αιγιαλού (άρθρ. 7 του ΠΔ 696/77).

2) ——— (μαύρη) 1,2,3... 27,28 οριογραμμή αιγιαλού
——— (μέτρια) 1',2',3'.... 27',28' οριογραμμή παραλίας
——— (μικρή) 1',2',3',4',5',6' κ.λπ. .... 15',16' οριογραμμή παλαιού αιγιαλού

3) Οι κορυφές των οριογραμμών εξασφαλίζονται, όπως σημειώνεται στο διάγραμμα, με αποστάσεις από σταθερά σημεία.

Η Πρόεδρος
Τ.Υ.
Ίρις Α. Στεργίου
Δ/ντής Α'

Τα μέλη
Τ.Υ.
1) Χρ. Γεωργανόπουλος
Επιθεωρητής Δ.Ε.

Τ.Υ.
2) Πλωτάρχης Λ.Σ.
Κυπριωτάκης Ν.

"Έλος
Δημόσιο κτήμα

Κατερίνη 28-1-87
Ο Συντάξας

ΗΛΙΑΣ Σ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΧΩΡΙΝΟΣ
ΔΙΠΛ. ΑΓΡ. & ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ Α.Π.Θ.
Μ. ΑΡ. Τ.Ε.Ε. ΑΡΙΘ. ... 41.664
ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΓ. ΛΑΥΡΑΣ 23 ΤΗΛ. 22-137

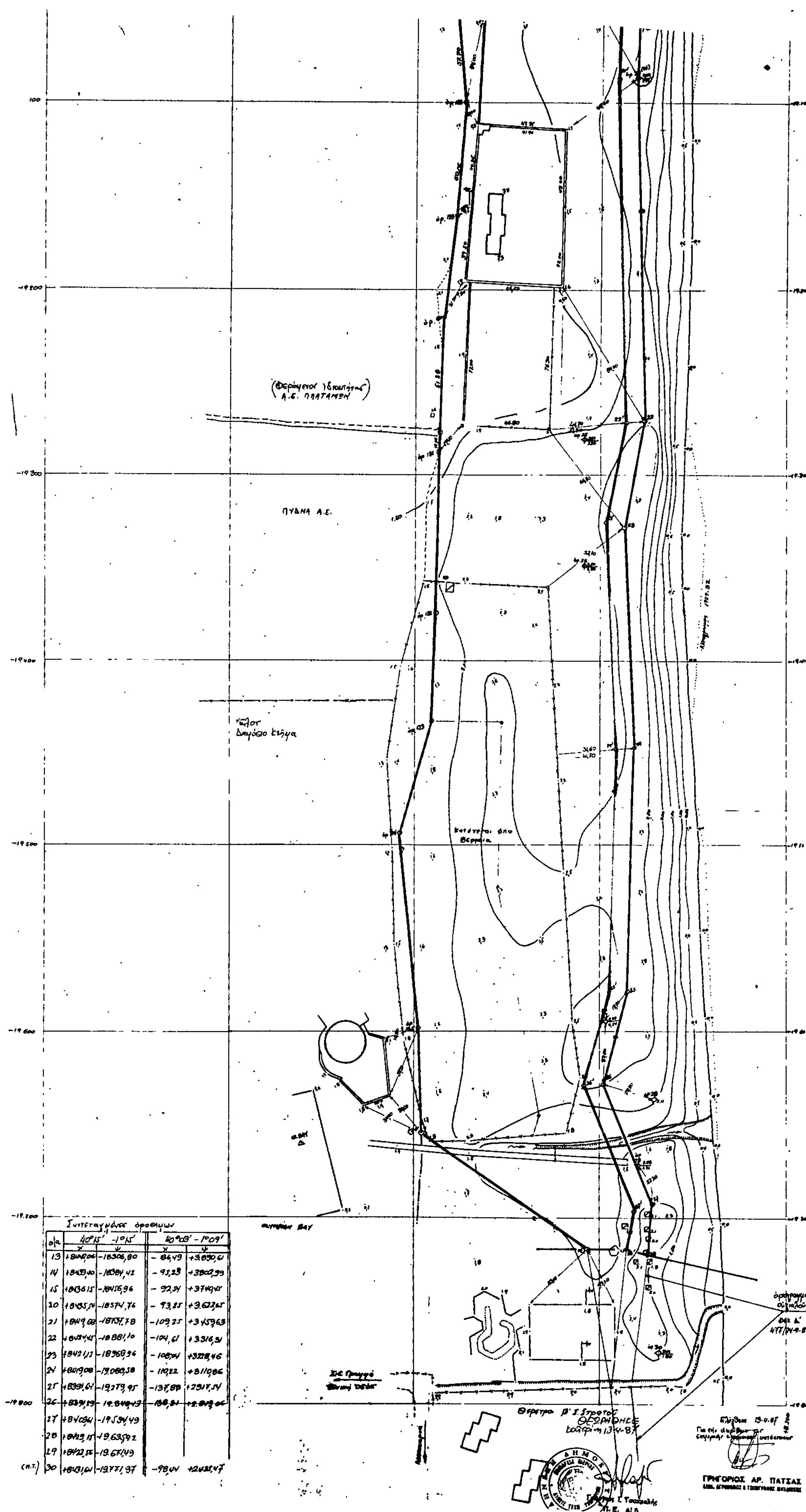
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Κατερίνη 20/8/87
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΙΕΡΙΑΣ
ΥΠΟΣΤΕΛ. Β. ΦΩΤΗ
ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ ΜΕ Β ΟΣ

Α.Σ. ΠΛΑΤΑΜΩΝΑ

Α.Σ. ΠΛΑΤΑΜΩΝΑ

Εθνική οδός
Σιδ. γραμμή

Έλος
Δημόσιο κτήμα

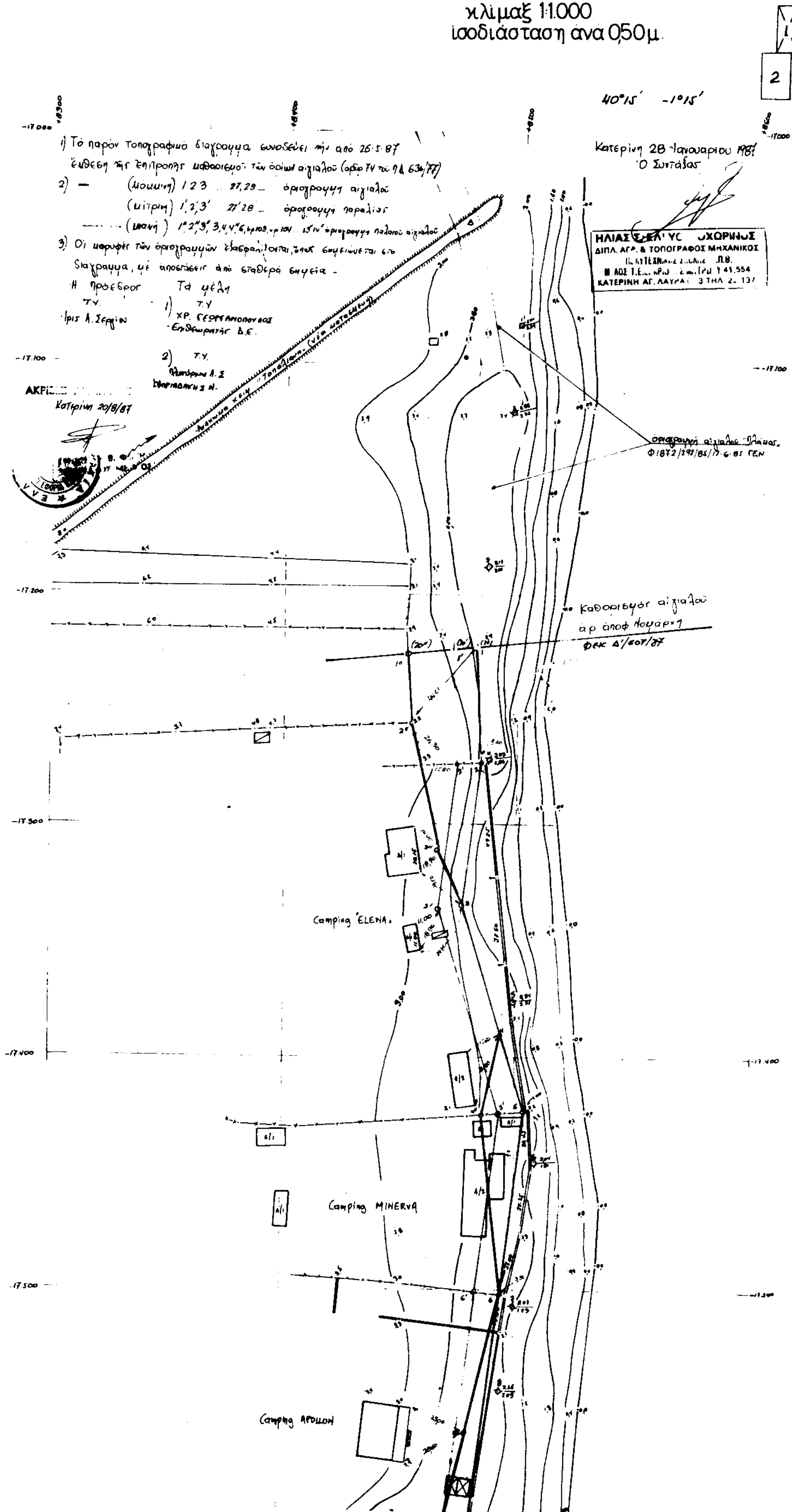
Συντεταγμένες οροσήμων

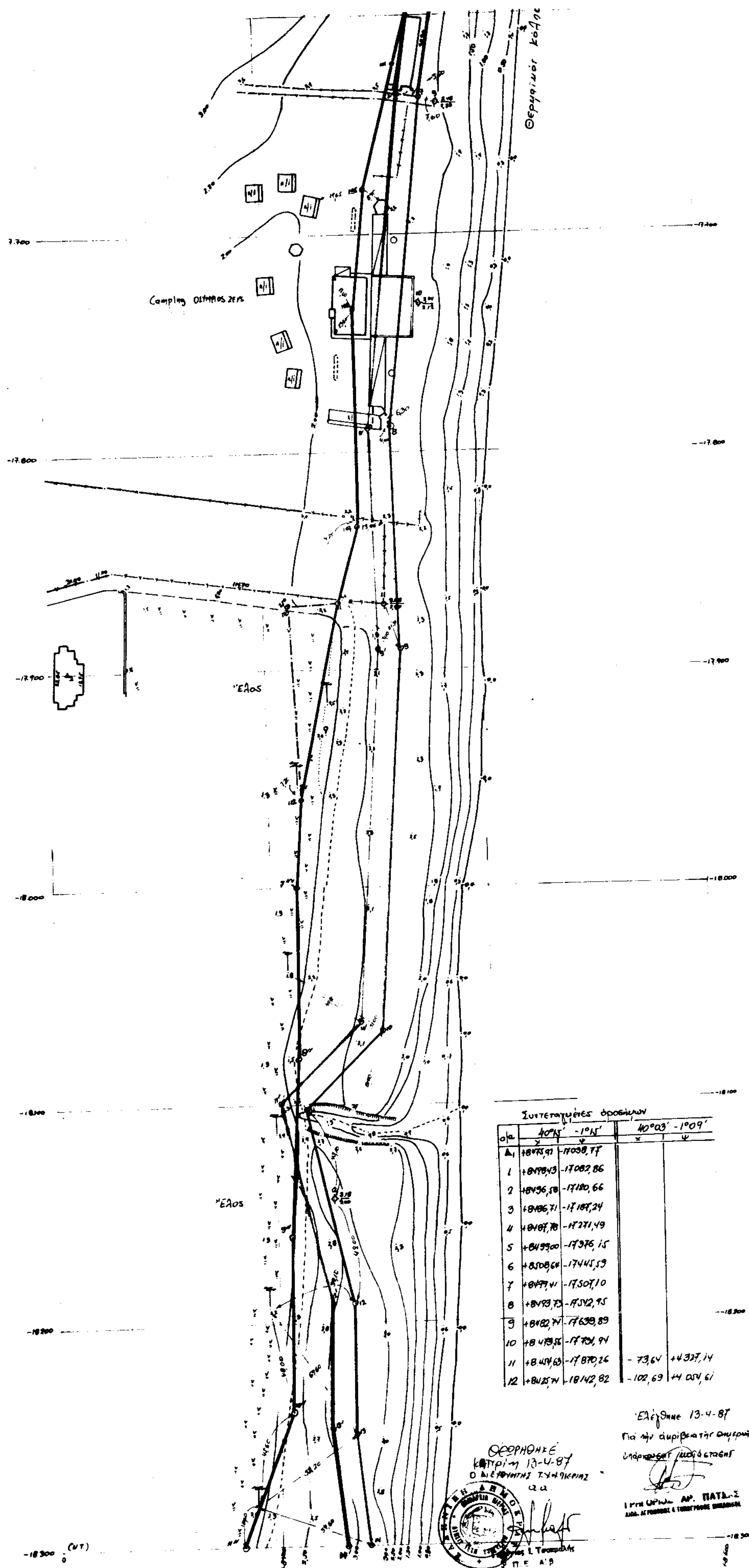
α/α	40°15' -1°15'		40°08' - 1°09'	
	x	ψ	x	ψ
13	+8442,06	-18306,80	- 86,49	+3890,61
14	+8438,40	-18384,42	- 95,23	+3800,99
15	+8436,15	-18456,96	- 92,54	+3740,45
20	+8435,54	-18574,76	- 93,25	+3.622,65
21	+8449,68	-18737,78	-109,25	+3459,63
22	+8434,45	-18881,10	-104,61	+3316,31
23	+8421,12	-18968,96	- 108,44	+3228,46
24	+8419,08	-19.080,50	- 110,22	+3110,86
25	+8391,64	-19279,95	-137,80	+2917,54
26	+8394,29	-19.848,43	-138,81	+2.849,06
27	+8408,34	-19534,49		
28	+8429,15	-19.635,92		
29	+8422,56	-19.671,49		
(Π.Τ.) 30	+8431,61	-19771,97	-98,44	+2425,47

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΑΣ
"ΤΟΠΟΛΙΑΝΗΣ" ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ

ΑΡΜΟΔΙΑ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΟΡΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

κλιμαξ 1:1.000
ισοδιάσταση ανά 0,50μ.

Συντεταγμένες ορόσημων

α/α	40°15' -1°15' x	40°15' -1°15' ψ	40°03' -1°09' x	40°03' -1°09' ψ
Δ1	+8475,97	-17038,77		
1	+8478,43	-17082,86		
2	+8496,58	-17180,66		
3	+8486,71	-17187,24		
4	+8487,78	-17271,49		
5	+8499,00	-17376,15		
6	+8508,64	-17445,59		
7	+8499,41	-17507,10		
8	+8493,73	-17542,95		
9	+8482,74	-17639,89		
10	+8.479,56	-17.751,94		
11	+8.454,63	-17.870,26	-73,64	+4327,14
12	+8425,74	-18142,82	-102,69	+4.054,61

Αριθ. 2628 (2)

Κήρυξη ως αναδασωτέας εκτάσεως 15,00 στρεμμάτων στη θέση Γκάτζα της Κοινότητας Μαρτίνου του Νομού Φθιώτιδος.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΑΣΩΝ Ν. ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 111 παρ. 3 του Συντάγματος.
2. Τις περί Διοικητικής αποκεντρώσεως διατάξεις.
3. Τις διατάξεις του Νόμου 998/79 «περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας» και συγκεχριμένα: α) του άρθρου 41 παράγραφος 1 και 3, β) του άρθρου 38 παράγραφος 1.
4. Τις διαταγές του Υπουργείου Γεωργίας: α) 160417/1180/ 8.7.80, β)182447/3049/24.9.80.
5. Την αριθ. 1969/20.8.87 πρόταση του Δασαρχείου Αταλάντης περί κηρύξεως αναδασωτέας, της αναφερομένης στο θέμα εκτάσεως.
6. Την αριθ. 22961/85 απόφαση του Νομάρχη Φθ/δος «περί παραχωρήσεως αρμοδιοτήτων κ.λπ.», αποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε αναδασωτέα, με σκοπό την επαναδημιουργία της δασικής βλαστήσεως που καταστράφηκε από πυρκαγιά την 10.8.87 και θα επιτευχθεί με φυσική αναγέννηση και τη διατήρηση του χαρακτήρος του δάσους, ώστε να αποκλεισθεί η διάθεση αυτής για άλλο σκοπό, την δημόσια έκταση των δέκα πέντε (15) στρεμ. που βρίσκεται στη θέση Γκάτζα της Κοινότητας Μαρτίνου του Νομού Φθιώτιδος και προσδιορίζεται από τα στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Α όπως φαίνονται στο συνημμένο διάγραμμα, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αποφάσεως αυτής και έχει όρια:

Ανατολικά: Με δασική λωρίδα και πέραν θάλασσα.

Δυτικά: Με δασική έκταση.

Βόρεια: Με ελαιοπερίβολα κατοίκων Μαρτίνου.

Νότια: Με δασική έκταση.

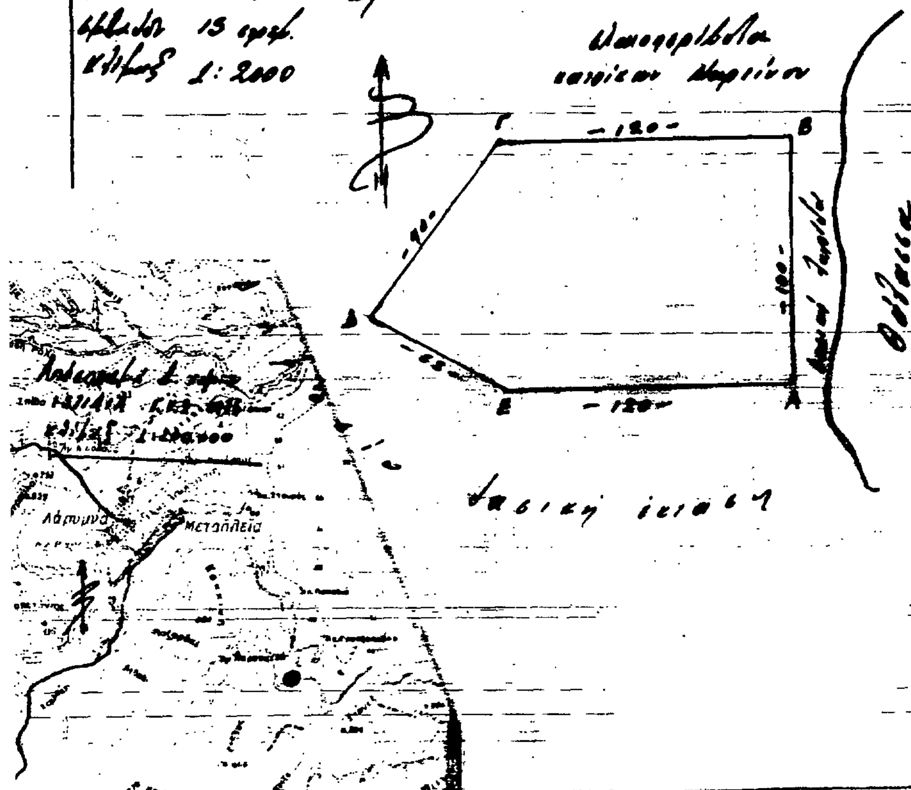
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Λαμία, 24 Αυγούστου 1987

Εντολή Νομάρχη

Ο Διευθυντής Δασών

ΓΕΡ. ΖΑΜΑΝΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 6357 (3)

Προσδιορισμός χρήσης τεμαχίου αγροκτήματος Παραδείσου, Επαρχίας Νέστου, για να καλυφθούν στρατιωτικές ανάγκες από το Τ.Ε.Θ.Α.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Το Ν. 1512/1985 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως πολεοδομικών διατάξεων και ειδικότερα το άρθρο 3 αυτού περί καθορισμού χρήσεων παραχωρουμένων δημοσίων εκτάσεων.

2) Τα υπ' αριθμ. 161768/7.1.1987 και 129880/16.7.1987 έγγραφα της Διευθύνσεως Εγγ. ιδιοκτησίας του Υπουργείου Γεωργίας.

3) Την υπ' αριθμ. 15/25.2.1987 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Παραδείσου που συμφωνεί με την παραχώρηση, πλην ενός τμήματος εx του 4θ τεμαχίου.

3) Την υπ' αριθμ. 2859/6.5.1987 γνωμάτευση του ΤΠ ΚΑΙ ΠΕ Ν. Καβάλας, αποφασίζουμε:

1. Ότι τα υπ' αριθμ. 4θ, (πλην του τεμαχίου με στοιχεία ΑΒΓΔΑ, επιφάνειας 4.600 τ.μ.) 1080α, 1086, 1123 και 1142 αγροτεμαχίων αντίστοιχης έκτασης 25.600, 26513, 625, 1952, και 366 τ.μ. του αγροκτήματος Παραδείσου, επαρχίας Νέστου, που πρόκειται να παραχωρηθούν στο Τ.Ε.Θ.Α., είναι κατάλληλα για την κάλυψη στρατιωτικών αναγκών.

Τα υπόψη τεμάχια φαίνονται στο συνημμένα και θεωρημένο από την Προϊσταμένη του ΤΠ ΚΑΙ ΠΕ διάγραμμα σε κλίμακα 1:2000.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Καβάλα, 12 Αυγούστου 1987
Ο Νομάρχης
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΛΤΣΙΟΣ

